

Мова України

Антоніна Гармаш-Литвин

Було це в далекі часи, коли світ був молодий, а Земля, як дитина. Все було дивне, гарне і незвідане. Навіть Бог дивувався своїм творінням.

Так було і цього разу, коли послав ангела, дізнатись як там люди-народи живуть.

По якимсь часі прилітає посланець, мовить:

- Ми ж забули дати мову народам!

- От лихо!

- Та вони вже знайшли!

- Як так?

- Навчилися спілкуватися у звірів, у птахів. Кожен народ вибрав собі!

- Хай уже так і буде! Але понеси і вклади в уста їм Боже слово – вони ж мої діти.

- Боже! – мовив ангел. А один народ спілкується піснями, що почули від квітів!

- От диво! Тоді цим співунам я сам вкладу в уста слово. Нехай говорять-співають!